

godt forstaa, at han gør et Forsøg paa at bevise det, men det gør mig næsten ondt, naar han nu sidste Gang sagde, at den meste Jord, der omsættes i Danmark, sælges omtrent til Jordværdi, for hvis det er Tilfældet, handler vi jo i Jordlovsudvalget som nogle store Tosser. Vi købte i 1922 visse Arealer af Jord, hvorfor vi gav i alt 874 000 Kr., og Jordværdien af denne Jord var 641 000 Kr. Vi gav altsaa ca. 230 000 Kr. mere end Jordværdien, og hvis det ærede Medlems Betragtning er rigtig, maa vi altsaa have betalt en Pris, der er meget højere end den almindelige Pris i Handel og Omsætning. Men det tror jeg slet ikke er Tilfældet; jeg tror, Jordlovsudvalget er saa klogt, at det meget godt kan indkøbe Jord paa en fordelagtig Maade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Steen har Ordet for en kort Bemærkning.

Steen: Den, der ikke alene med Interesse, men ogsaa med Bekymring følger og iagttager Vanskelighederne for den opvoksende Slægt her i Landet ved at skaffe sig selvstændigt Erhverv, maa med Glæde og Tilfredshed hilse Fremsættelsen af Lovforslag som dem, der behandles her. Man forsøger her at fortsætte den Linie i Landbolovgivning, som blev afbrudt ved det politiske Systemskifte i 1920, og glædeligt er det at høre, at der fra alle Sider loves en saglig Realitetsbehandling af dette Spørgsmaal. Overfor det ærede Medlem Hr. Ulrichs Løfte i saa Henseende vil jeg dog gerne sige, at det ikke virker særlig overbevisende. Det, der egentlig prægede det ærede Medlems første Tale, var de stærke Beklagelser af, at man paa Landbolovgivningens Omraade havde saa forfærdelig travlt i 1919, og jeg forstaa udmærket godt, at det ærede Medlem ikke er glad ved det, for havde man givet sig en lille Smule bedre Tid og ventet til 1920, var det gaaet efter det ærede Medlems Hjerte, idet der saa ikke var blevet noget ud af det hele.

Henvendt til Regeringen, hvis Ordfører (Olufson) jo ogsaa har lovet Forhandlingsvillighed, vil jeg sige: Naar man mener dette alvorligt, gaa saa ind i en Realitetsforhandling og lad være med at lægge hele denne Sags Udvikling unyttige Hindringer i Vejen. Det har efter min Opfattelse Regeringen og Socialdemokratiet gjort ved i dette Lovforslag i Modsætning til tidligere Forslag paa dette Omraade: at indføre Bestemmelsen om, at der skal gives Bemyndigelse til at ekspropriere Jord fra Ejendomme helt ned til en Størrelse af 50 Tdr.

Land. Jeg for min Part vil have Lov til at sige, at med den Fordeling af Jorden, som findes i Danmark i dette Øjeblik, er det urimeligt at kræve en Bemyndigelse til med Ekspropriationsbestemmelser at sætte ind i Brug af den Størrelse, der er Kærnen af det danske Bondebrug. Man kan paaregne min Støtte og Tilslutning til Arbejdet for Ekspropriation, men det skal være Ekspropriation fra de største Ejendomme her i Danmark, og det skal være til Hjælp for dem i Samfundet, som er vanskeligst stillede, og ikke til Hjælp for dem, der er betydeligt bedre stillede, naar der er nok, som er vanskeligere stillede, og som man ikke med de Midler, der er til Raadighed i dette Øjeblik, kan komme til Hjælp. Jeg tror, Erfaringen viser, at det, som man her vil opnaa, er at lægge den Sag, som man sætter alt ind paa at fremme, unyttige Hindringer i Vejen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. Mortensen: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Thorhauges Udtalelser vil jeg gerne sige, at i alt Fald i Viborg Amt er der oprettet en ganske urimelig Mængde Husmandsbrug paa meget mager Jord, Jord, der er saa daarlig, at det sikkert i de allerfleste Tilfælde vil være meget vanskeligt for nogen Familie at leve paa den. Nu kan man naturligvis nok rette Bebrejdelser mod de Kommunalbestyrelser og Amtskommissioner, der godkender saadanne Jordbrug, men man maa ikke glemme, hvor store Vanskelighederne er. Der findes nemlig ingen Udvej til at skaffe den gode Jord frem, og de Folk, som ønsker at faa et Landbrug, presser paa for at faa Lov til at faa Jord, og saa er man tilbøjelig til at sige: Ja, naar Folk ønsker det, lad dem saa faa det! Derfor faar man den uhyre Mængde daarlige Brug, som aldrig burde være Husmandsbrug. Dette Forhold kan kun ændres, naar vi faar Ekspropriationsbestemmelsen.

Landbrugsministeren (Bording): I Anledning af de Indvendinger, der er gjort mod den Bestemmelse i Lovforslaget, at Kommunerne faar Lov til at udstykke deres Jord efter de almindelige Regler, der gælder for offentlig Jord, vil jeg gerne sige, at naar det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde, at det i Virkeligheden var Kommunefæste, er jeg deri slet ikke uenig med det ærede Medlem, men den store Fordel, som ligger i Lovforslaget, som det her foreligger, er